

blive bestemt i nærværende Rigsdagssamling. Disse Andragender ville blive henlagte paa Thingets Bord.

Fra Formanden i Landstthinget har jeg erhødt oversendt 2 af Landstthinget vedtagne Lovudkast, nemlig for det Første Udcast til Lov om deir Kjøbkaederne (Kjøbenhavn dog derfra undtagen) tilkommende Godtgjørelse for ordnigir Indquartering, og for det Andet Udcast til Lov, indeholdende adskillige Bestemmelser om Jagtrettens Afløsning og Udøvelse, hvilke Lovforslag nu ville blive trykte i Anhanget.

Jeg skal dernæst anmelden, at i de 3 Afdelinger have Valgene fundet Sted til det Udvalg, som skal nedsettes i Anledning af „Udcast til Lov om Indkomstkast“ og „Udcast til Lov om en Krigskast for Aaret 1851“. I anden Afdeling ere valgte Linne mann og P. P. dersen, i tredje Afdeling Jagd og Røe, i 4de Afdeling Krieger og Steen; fra 1ste Afdeling savner jeg endnu Anmeldelse.

Paa Bladserne vil findes omdeelt Vædringsforslag til anden Behandling af Forslag til Lov om Pressens Brug, og paa det samme Blad vil findes to Vædringsforslag, som ere stillede til anden Behandling af Udcast til Lov om Talletoriets Ophævelse. Jeg turde anmode om, at de Vædringsforslag, som mulig agtes stillede til Forslag til Lov angaaende en nærmere Bestemmelse af den 49de § i Valgloven, maatte blive indgivne i Bureauet i det Seneste til imorgen Middag.

Efter Dagsordenen gaae vi dernæst over til 1ste Behandling af Forslag til Lov om Troesfrihed. Rigsdagsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Spandet: Den ledende Grundtanke i det Lovforslag, som Thinget har tilladt mig at indbringe, er den, at vi skulle have en saa fuldstændig Troesfrihed, som Fornuft og Christendom kræver, og som Grundloven hjemler, men at vi, for at faae en saadan Frihed, dog ikke skulle gjøre større Forandringer i det Bestaaende, end der er uomgængeligt nødvendige til Niemedet (Hør!). Jeg har derfor ikke foreslaaet Noget affkaffet af det Bestaaende, undtagen alene Tvangen; ifald altsaa Forslaget skulde være saa heldigt at blive ophøiet til Lov, saa vil fremdeles Børn kunne døbes, omkæres

og confirmeres, Ægtefolk vies, Jøberne ville kunne skrive deres Gjaeldsbreve, Testamenter og Ægtepagter paa Dansk eller Tydsk efter Behag, ligesom hidtil. Jeg forestiller mig, at i det Væsentlige vil Alt gaae, som det hidtil har gaaet, alene med den Forskjel, at, hvad der hidtil er skeet tvungent, vil i Fremtiden skee frivilligt. Om de enkelte Paragrapher vil jeg under denne Behandling ikke nærmere udtale mig; jeg skal kun bemærke, at, dersom de omhandle de Punkter, som ere de væsentlige, og som maae erkjendes nødvendigt at burde komme i Betragtning, naar en saadan Lov skal gives, vil Forslaget kunne tjene til Grundlag for en Forhandling angaaende en Lov om Troesfrihed, om end de foreslaaede Bestemmelser ikke maatte vinde Bifald, da de dog ville kunne ændres ved 2den Behandling. Jeg maa endvidere tilføie, at der har været et Par Ting, jeg havde havt ifinde at medtage; den ene var om det danske Sprog. Jeg havde fra Begyndelsen af skrevet en S, hvorved det danske Sprogs kirkelige Brug blev hævdet, men en Ven af mig, hvem jeg viste det Skreyne, før det blev trykt, var af den Formening, at en S af et saadant Indhold ikke hørte hjemme i en Lov om Troesfrihed; jeg fandt da ogsaa selv, at en Bestemmelse om Kirkens Sprog, forsaavidt det staaer i Forbindelse med Troesfriheden, maaffee bedre vilde have sin Plads i den i Grundlovens § 83 bebudede Lov om de fra Folkekirken afvigende Troesfamsundsforhold, og dette Forhold har det ikke været Hensigten at ville ordne ved nærværende Lovforslag. Om den den anden Ting, har jeg været i mere Uvisshed; det er nemlig den Forseelse, som kaldes Profelytmageri. Det er naturligt, at Enhver, som har en Tro eller en Overbeviisning om noget Høiere, om det højeste Gode, at han vil gjøre Andre deelagtige deri, og at det bør være strafloft kunde jeg aldrig tvivle om; men, om det var nødvendigt at optage en Paragraph i Loven derom, det er alene det, jeg har været i Tvivl om. Af de Indvendinger, som ved den indledende Behandling bleve gjorte mod Forslaget, var, saavidt jeg forstod, den vigtigste, at der i Folket ikke sølles nogen Trang til en saadan Lov, og at den vilde blive optagen med Mishag. Hvad den Første angaaer, er det mig fuldtvel bekjendt,